

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXI. — Wydana i rozesłana dnia 24 maja 1884.

65.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 22 kwietnia 1884,
 dotyczące upoważnienia komory głównej rumburskiej do ekspedycjonowania oliwy popsutej.

C. k. komora główna rumburska upoważniona została do ekspedycjonowania oliwy popsutej za opłatą cła po 80 c. od 100 kilogramów w myśl Uwagi do Nr. 72 Taryfy cłowej z dnia 25 maja 1882.

Dunajewski r. w.

66.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 23 kwietnia 1884,
 o upoważnieniu c. k. komory pomocniczej w Solcie w Dalmacyi do ekspedycjonowania bez opłaty cła beczek próżnych powracających.

Upoważnienie, wzmiankowane w abecednym wykazie towarów do powszechnej Taryfy cłowej z dnia 25 maja 1882, w ustępie 2 Uwagi pod wyrazem „Beczki“, do ekspedycjonowania bez opłaty cła beczek starych, używanych, znakiem firmy opatrzonych, które służyły do opakowania posyłek wozowych krajowych i do kraju wracają, nadaje się także c. k. komorze pomocniczej w Solcie w Dalmacyi.

Dunajewski r. w.

67.**Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu z dnia
24 kwietnia 1884,**

tyczące się poddawania oceniu maszyn do szycia i ich części składowych.

W porozumieniu z interesowanymi król. węgierskimi ministerstwami uzupełnia się rozporządzenie c. k. ministerstw skarbu i handlu z dnia 29 maja 1882, tyczące się stósowania powszechnej Taryfy cłowej austriacko-węgierskiego okręgu cłowego, we względzie postępowania cłowego z maszynami, jak następuje:

1. Postumenty maszyn do szycia, wprowadzane do okręgu cłowego jednocześnie z właściwym przyrządem mechanicznym, lecz w osobnym opakowaniu, poddawać należy oceniu podług Nr. 287 a) powszechnej Taryfy cłowej, licząc po 5 zł. od 100 kilogramów.

2. Stopa cłowa po 5 zł. od 100 kilogramów stósowana będzie do postumentów maszyn do szycia (jakoteż i do stoliczków) także wtedy, gdy z niemi połączone jest koło rozpędowe, krążek na rzemień z wałem i pedałem, lecz nie ma innych właściwych części składowych maszyny do szycia.

3. Drewniane, do maszyny należące płyty stoliczków i skrzyneczki, jeżeliby ze względu na swój układ podlegały wyższej stopie cłowej, poddawać trzeba oceniu podług szczegółowej jakości, jako sprzęty i części składowe sprzętów.

4. Te części składowe maszyny do szycia, które, jak zawiasy, szruby, rękojści itp. mają tylko podrzędne znaczenie w używaniu maszyny i mogą być użyte także do innego celu, ocenić trzeba podług jakości materiału, o ile w Taryfie lub Spisie towarów szczególne wyjątki nie są ustanowione.

Natomiast wszystkie takie części składowe maszyn do szycia, które w rozporządzeniu na wstępie powołanem, a to w ustępie objaśniającym postępowanie cłowe z maszynami do szycia nie są wyraźnie jako takie wymienione, poddawać trzeba oceniu podług Nr. 284 T. wtedy, gdy mogą być od razu użyte do złożenia maszyny do szycia i do czego innego przydać się nie mogą.

Dunajewski r. w.

Pino r. w.

68.**Ustawa z dnia 27 kwietnia 1884,**

o dodatku ze skarbu państwa na pokrycie kosztów regulacji rzeki Drawy w Karyntyi.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

§. 1.

Do pokrycia kosztów regulacji rzeki Drawy w Karyntyi, tudzież postanowienia ku temu celowi budowlu na dzikich potokach i wykonania robót leśnych, stósownie do ustawy krajowej z dnia 27 kwietnia 1884, preliminowanych w sumie 2,500.000 zł. przyczyni się skarb państwa dodatkiem, wynoszącym $\frac{9}{15}$, t. j. 1,500.000 zł. który wypłacony będzie w dziesięciu równych ratach rocznych, począwszy od r. 1884.

§. 2.

Do ułatwienia krajowi i stronom interesowanym ciężącego na nich, stósownie do ustawy krajowej z dnia 27 kwietnia 1884, obowiązku przyczynienia się do pokrycia kosztów regulacyi, daje państwo zaliczkę bezprocentową w sumie ogólnej 333.333 zł., która wypłacona będzie w dziesięciu równych ratach rocznych, począwszy od r. 1884, ma zaś być zwrócona państwu w pięciu równych ratach rocznych, począwszy od r. 1894.

Zwrót tej zaliczki poręcza kraj.

§. 3.

Do funduszu, który na pokrycie kosztów utrzymania istniejących i wykonać się mających budowli regulacyjnych na Drawie, licząc tu budowle na dzikich potokach i prace leśne, jakoteż na pokrycie wydatków zarządu budowy i utrzymania w myśl ustawy krajowej ma być utworzony, dopłaca skarb państwa do wydatku rocznego w kwocie 63.000 zł. preliminowanego, podług stosunku wzmiankowanego w §. 1, dodatek, wynoszący 37.800 zł. rocznie, począwszy od r. 1884.

§. 4.

W dopłatach państwa, ustawą niniejszą wyznaczonych, zawarte są wszelkie ciężary tegoż jako ościennego właściciela lub strony interesowanej.

§. 5.

Zaległe raty zaliczki mogą być ściągnięte od interesowanych porządkiem egzekucyi administracyjnej.

§. 6.

Budowle regulacyjne i konserwacyjne, jakoteż roboty w związku z niemi będące, wykonane będą pod zwierzchniczym kierunkiem Rządu.

Wydziałowi krajowemu karyntyjskiemu i stronom interesowanym zastrzega się odpowiedni wpływ.

Uchwalanie we wszystkich sprawach technicznych i ekonomicznych regulacyi Drawy porucza się osobnej komisji, mającej za przewodniczącego c. k. prezydenta krajowego lub jego zastępcę i składającej się:

1. z członka mianowanego przez c. k. ministerstwo spraw wewnętrznych i przez c. k. ministerstwo rolnictwa,
2. z administracyjnego i technicznego reprezentanta c. k. Rządu krajowego,
3. z administracyjnego i technicznego reprezentanta Wydziału krajowego karyntyjskiego,
4. z dwóch reprezentantów stron interesowanych.

Dla każdego członka trzeba zamianować zastępcę, któryby w razie nieobecności członka mógł zająć jego miejsce.

§. 7.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, rolnictwa i skarbu.

Wiedeń, dnia 27 kwietnia 1884.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Dunajewski r. w.

69.

Rozporządzenie ministerstw handlu i spraw wewnętrznych z dnia 2 maja 1884,

stanowiące, w jaki sposób przedsiębiorcy przemysłu tandeciarskiego utrzymywać mają książki i określające kontrolę policyjną, której podlegają we względzie wykonywania przemysłu.

Na zasadzie §. 54, ustępu 1, ustawy z dnia 15 marca 1883 (Dz. u. p. Nr. 39) zmieniającej i uzupełniającej ustawę przemysłową, rozporządza się:

§. 1.

Każdy przedsiębiorca przemysłu tandeciarskiego obowiązany jest utrzymywać książkę przemysłową do zapisywania kupna i sprzedaży w swoim przemyśle.

Kupno i sprzedaż zapisywać trzeba w tej książce przemysłowej w następujących przypadkach:

Kupno i sprzedaż wszelkich towarów złotych i srebrnych, klejnotów, przedmiotów sztuki i antyków, tudzież broni, o ile przedsiębiorcy wolno ją mieć a mianowicie bez względu na wysokość ceny przedmiotów wszystkich kategorii tutaj wyliczonych; tudzież kupno i sprzedaż wszelkich innych przedmiotów, gdy wartość (cena kupna) wynosi więcej niż 5 zł. w. a.

Wszystkie stronicy książki przemysłowej winny być oliczbowane; przez wszystkie arkusze książki ma być przewleczona nić a końce nici winny być przez Władzę przemysłową urzędownie przypieczętowane.

Książka przemysłowa ma być przez Władzę przemysłową wizowana.

Zawierać powinna rubryki następujące:

- a) liczba bieżąca;
- b) przedmiot;
- c) dzień kupna;
- d) nazwisko, stan i mieszkanie sprzedawcy, z uwagą czy sprzedawca jest przedsiębiorcy przemysłowemu osobiście znany;
- e) cena kupna;
- f) dzień sprzedaży;
- g) cena sprzedaży;
- h) uwaga.

Książka przemysłowa powinna być zawsze w dobrym stanie; mianowicie nie wolno w niej skrobać ani też zapisywać nieczytelnie.

§. 2.

Przedsiębiorca przemysłowy obowiązany jest zachowywać uporządkowane podług dat uwiadomienia urzędowe, tyżące się przedmiotów zgubionych lub tych, których właściciel pozbawiony został bezprawnie i wykonawcom kontroli urzędowej pokazać je na żądanie. Toż samo tyżyczy się wszelkich uwiadomień piśmiennych tego rodzaju, które przedsiębiorca przemysłowy otrzyma od osób prywatnych.

§. 3.

Władze przemysłowe pierwszej instancji obowiązane są odbywać peryodyczne rewizye w lokalach przemysłowych tandeciarzy; również wykonawcy Władz przemysłowych, tudzież właściwych Władz rządowych i policyjnych mają prawo

zwiedzać kiedykolwiek lokale przemysłowe tandeciarzy, przeglądać książki i rewidować wykonywanie przemysłu, jakoteż usuwać dostrzeżone nieprawidłowości lub zarządzać ich usunięcie.

Przedsiębiorcy przemysłu tandeciarskiego obowiązani są dawać przereczonym osobom urzędowym wszelkie wyjaśnienie co do wykonywania przemysłu jakiego osoby te od przedsiębiorców zażądają.

§. 4.

Wykroczenia przeciwko rozporządzeniu niniejszemu karcone będą stósownie do postanowień karnych ustawy przemysłowej, o ile nie wejdą w zastósowanie postanowienia ustawy karnej.

§. 5.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy w trzy miesiące od dnia ogłoszenia.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

70.

Obwieszczenie ministerstwa handlu z dnia 3 maja 1884,

którem podają się do wiadomości przepisy dodatkowe do Porządku miar i wag z dnia 19 grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171).

W zastósowaniu się do ustawy z dnia 23 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872), tudzież ustawy z dnia 10 kwietnia 1884 (Dz. u. p. Nr. 56), podaje się do wiadomości powszechnej następujący dodatek do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19 grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171), wydany przez c. k. komisją główną miar i wag.

Pino r. w.

Dodatek dziewiąty do Porządku sprawdzania miar i wag

z dnia 19 grudnia 1872.

Do §§. 5, 7 i 9.

Przypuszczenie miar do płynów, mających 0·3 litra pojemności.

Oprócz miar objętości do płynów w §. 5 wzmiankowanych, przyjmowane będą do sprawdzania i cechowania także miary do płynów, mające 0·3 litra pojemności.

Będą one opatrzone znakiem: 0·3 L. i mogą być zrobione z materyałów, z których w ogóle wolno wyrabiać miary do płynów aż do 2 litrów obejmujące.

Mają one kształt stożka ściętego, którego średnica górna otrzyma taki wymiar, jaki miałyby w mierze kształtu walcowatego, stósownie do warunku, iż wysokość winna być dwa razy większa od średnicy, dolna zaś średnica powinna wynosić $\frac{4}{3}$ górnej.

Wymiary ich będą zatem następujące:

Obliczona średnica		Obliczona wysokość
górna	dolna	
57,6 ^{mm}	76,8 ^{mm}	84,0 ^{mm}

Robiąc te miary, trzeba im dawać wysokości nieco większe od obliczonego wymiaru, tak, ażeby wtedy, gdy się napełni należycie, powierzchnia płynu przypadała najmniej o 4 a najwięcej o 7^{mm} poniżej górnego brzegu. Celem ułatwienia wyrobu pozwala się, aby średnice były nieco większe lub mniejsze od wyżej podanych obliczonych, błąd jednak nie powinien w żadnym razie przenosić 1^{mm}.

Co się tyczy konstrukcyi i innych własności tych miar, jakoteż sposobu ich cechowania, trzymać się należy w tej mierze przepisów, odnoszących się do miar metalowych, mających mniej niż 2 litry pojemności.

Cehować wolno tylko wtedy, gdy różnica miary, czy to większej czy mniejszej od normalnej, nie przenosi $\frac{1}{200}$ pojemności właściwej.

C. k. Komisya główna miar i wag:

Herr r. w.

71.

Ustawa z dnia 11 maja 1884,

którą urządza się w królestwie galicyjsko-lodomeryjskiem z Wielkiem księstwem krakowskiem i w księstwie bukowińskiem prawo wydobywania kopalni, dających się użytkować jako zawierające smołę ziemną.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

§. 1.

W królestwie galicyjsko-lodomeryjskiem z Wielkiem księstwem krakowskiem i w księstwie bukowińskiem prawo rozrządzania co do smół ziemnych, mianowicie nafty (oleju skalnego, petroleum, kanfyny), wosku ziemnego (ozokeritu), asfaltu, jakoteż kopalni, dających się użytkować jako zawierające smołę ziemną (bitumen) z wyjątkiem węgla kopalnych bitumicznych, służy właścicielowi gruntu.

Wydobywanie tych kopalni oddaje się pod nadzór Władz górniczych.

Upoważnienia górnicze na te kopaliny nadane już na podstawie prawideł ustawy górniczej zatrzymują moc swoją i stosuje się do nich powszechna ustawa górnicza z dnia 23 maja 1854 (Dz. u. p. Nr. 146).

§. 2.

Na takich nieruchomościach, które stanowią przedmiot wykazu hipotecznego księgi gruntowej, jakoteż na części takiej nieruchomości, prawo wydobywania kopalni w §. 1 wzmiankowanych, może być od prawa własności odłączone.

Odłączenie następuje przez oświadczenie właściciela, sądownie lub notaryalnie uwierzytelnione, jako prawo wydobywania kopalni, w §fie 1 wzmiankowanych, ma być od gruntu o który chodzi, na przyszłość odłączone i przez otwarcie dla prawa wydobywania, mającego się odłączyć, wykazu hipotecznego, w osobnej księdze publicznej, księdze naftowej. Otwarcie tego wykazu następuje na podstawie powyższego oświadczenia właściciela i urzędowego potwierdzenia starostwa górniczego, jako kopaliny, w §. 1 wzmiankowane, znajdują się na gruncie o który chodzi.

Odłączone prawo wydobywania stanowi oddzielny przedmiot majątku i ma przymiot prawny nieruchomości. Może być przez czynności prawne między żyjącymi i na przypadek śmierci pozbyte i obciążone. Nabycie, przeniesienie, ograniczenie i uchylenie praw rzeczowych na odłączonem prawie wydobywania uskutecznia się przez wpis w księdze naftowej.

Ta powierzchnia gruntu, co do której prawo wydobywania zostało odłączone, zowie się polem naftowem.

§. 3.

Do księgi naftowej, do wpisów, które mają być w niej zaciągnięte i do postępowania, które ma być zachowywane w sprawach księgi naftowej, stosowana będzie odpowiednio powszechna ustawa o księgach gruntowych z dnia 25 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 95).

§. 4.

Przy odłączaniu prawa do wydobywania kopalin w §. 1 wzmiankowanych, od prawa własności gruntu, stosowane będą odpowiednio przepisy ustawy z dnia 6 lutego 1869 (Dz. u. p. Nr. 18) w ten sposób, że sprzeciwienie się wierzyciela zamierzonemu odłączeniu może być przez Władzę hipoteczną uznane za bezskuteczne, jeżeli według urzędowego świadectwa starostwa górniczego, pole naftowe utworzyć się mające, ułatwia racjonalne wydobywanie kopalin w §. 1 wzmiankowanych i jeżeli przez odłączenie bezpieczeństwo wierzytelności, z przyczyny której sprzeciwienie się wniesiono, według postanowień §. 1374 p. k. u. c. nie jest zagrożone.

§. 5.

Na zasadzie oświadczenia sądownie lub notaryalnie uwierzytelnionego dwa lub więcej graniczących z sobą pól naftowych można z sobą połączyć, jeżeli albo na polach naftowych o które chodzi, nie ciąży żadne prawa rzeczowe, albo złożony będzie dowód przyzwolenia posiadających prawo rzeczowe.

W tym ostatnim przypadku musi nadto być złożona umowa z posiadającymi prawo rzeczowe a mianowicie co do kolei pierwszeństwa, w jakiej ciężary przejść mają na pole połączone w tym przypadku, jeżeli połączone pole naftowe ma przejść na własność jednej fizycznej lub nie fizycznej osoby (gwarectwa, Spółki akcyjnej itd.) i przeto tylko jako całość ma być obciążone, a na pojedynczych polach naftowych leżą rozmaite ciężary rzeczowe lub także ciężary w innym porządku; we wszystkich zaś innych przypadkach umowa co do stosunku udziałów, w którym każde z pól naftowych ma uczestniczyć w ciężarach pola, mającego być połączone hipotecznie.

Wierzyciele, którzy przeciw połączeniu a względnie przeciw umowie z większością posiadaczy prawa rzeczowego co do stopni pierwszeństwa lub stosunku udziałów, zawartej, sprzeciwienie się wnoszą, jeżeli ich wierzytelność wpisana jest jako kapitał kwotą oznaczony, muszą przyjąć spłatę, chociażby jeszcze nie nadszedł czas spłacenia ich wierzytelności, jednakże waruje się im prawo osobiste do wynagrodzenia szkody, jeżeliby ją ponieśli z przyczyny przedwczesnej spłaty.

§. 6.

Do działu rzeczowego pola naftowego i wymiany części pola pomiędzy graniczącymi polami naftowemi, stosowana będzie odpowiednio ustawa z dnia 6 lutego 1869 (Dz. u. p. Nr. 18).

Celem udowodnienia stósownie do wymagań §§. 9 i 10 tejże ustawy, że zamiana posłużyła do zaokrąglenia lub lepszego zagospodarowania posiadłości osób zamieniających, złożyć trzeba potwierdzające tę okoliczność urzędowe świadectwo starostwa górniczego.

§. 7.

Właściciel pola naftowego ma prawo celem ulepszenia biegu swojej kopalni, zakładać odbudowy pomocnicze w cudzych odbudowach, służących do wydobywania kopalni, w §. 1 wzmiankowanych i na wszelkich gruntach innych właścicieli, o ile przez to bieg cudzej kopalni nie zostanie przerwany lub zagrożony.

Jeżeli uprawniony do wydobywania kopalni, w §fie 1 wzmiankowanych, w którego odbudowach lub gruntach odbudowa pomocnicza ma być założona, zaprzecza, jakoby do pozwolenia na to był obowiązany, w takim razie rozstrzyga starostwo górnicze.

Uprawniony do założenia odbudowy pomocniczej obowiązany jest wynagrodzić całkowicie wszelką szkodę, którąby przez swoją odbudowę zrzucił w cudzym gruncie lub polu naftowym.

§. 8.

Stosunki prawne dwóch lub więcej współuczestników prawa wydobywania oceniać należy podług ugody, którą z sobą zawarli lub podług jakiegokolwiek innego oświadczenia woli a gdyby takiego nie było, podług ogólnych przepisów ustawowych.

Więcej współinteresowanych do jednego pola naftowego mogą także urządzić stosunki swoje prawne, stósownie do przepisów §§. 137 do 167 powszechnej ustawy górniczej z dnia 23 maja 1854 (Dz. u. p. Nr. 146).

Atoli odmiennie od §. 140 powszechnej ustawy górniczej, majątek gwarecki wolno dzielić tylko na 100 udziałów a zamiast zanotowania założenia gwarectwa w księdze górniczej podług §. 137 drugiego ustępu powszechnej ustawy górniczej, nastąpić winno zanotowanie w księdze naftowej.

We wszystkich takich przypadkach, w których odbudowa kopalni w §fie 1 wzmiankowanych, utrzymywana jest w biegu przez więcej osób, osoby te, o ile zastępstwo ich nie jest ustawą uporządkowane, obowiązane są dokumentem notaryalnie lub sądownie uwierzytelnionym, ustanowić pełnomocnika w krajach tutejszych zamieszkałego, któremu by służyło prawo odbierania z pełnym skutkiem prawnym doręczeń urzędowych, do interesowanych wystósowanych i reprezentowanie tychże w obec Władz i w obec kasy brackiej.

§. 9.

Przepisy dziewiątego rozdziału powszechnej ustawy górniczej z dnia 23 maja 1854 (Dz. u. p. Nr. 146) „O stosunkach posiadaczy kopalń do urzędników i robotników“ i odnoszące się do nich §§. 247 do 248 powszechnej ustawy górniczej, tudzież przepisy dziesiątego rozdziału powszechnej ustawy górniczej „O kasach brackich“, stósowane będą także do eksploatacyi kopalni w §. 1 wzmiankowanych.

§. 10.

Jeżeli do utrzymania biegu górnictwa pewnego właściciela pola naftowego a mianowicie do założenia dróg, mostów, kładek, kolei żelaznych, kanałów, wodociągów, rynien do oleju, stawów i odbudów pomocniczych, potrzeba użyć cudzego gruntu, właściciel tego gruntu obowiązany jest odstąpić go właścicielowi pola naftowego a do tego przypadku stósowane będą §§. 99 i 100 powszechnej ustawy górniczej.

Gdy interesowani nie mogą się zgodzić co do odstąpienia gruntu lub wynagrodzenia, zarządzone będzie postępowanie, w §§. 101 do 103 powszechnej ustawy górniczej przepisane.

§. 11.

We względzie wynagrodzenia szkód na powierzchni gruntu stanowczemi są zasady powszechnej ustawy górniczej z dnia 23 maja 1854 (Dz. u. p. Nr. 146), o ile interesowani nie zawarli w tej mierze osobnej umowy.

§. 12.

Jeżeli będzie urzędownie stwierdzone, że właściciel pola naftowego trwale zaniedbuje swoje odbudowy i to w takim stopniu, że powstać może lub powstała obawa o bezpieczeństwo osobiste lub dobro powszechne, tudzież, że pomimo ponownego wezwania nie czyni zadość przepisom policyjno-górnicy, starostwo górnicze orzec ma odebranie pola naftowego i gdy orzeczenie to stanie się prawomocnem, zarządzić egzekucyjne ocenienie i sprzedanie pola naftowego.

W tej mierze trzymać się należy §§. 254 do 258 powszechnej ustawy górniczej.

Gdy sprzedaż egzekucyjna przyjdzie do skutku, nabywca wchodzi we wszystkie prawa i obowiązki poprzedniego właściciela pola naftowego.

Gdy zajdzie jeden z przypadków przewidzianych w §cie 259 powszechnej ustawy górniczej, orzec należy, iż pole naftowe jest zniesione, zarządzić wykreślenie go w księdze naftowej i uwiadomić o tem posiadających prawo rzeczowe.

Gdy właściciel pola naftowego oznajmi Władzy hipotecznej, że je opuszcza, zastosowane być ma postępowanie, przepisane w §§. 263 do 265 powszechnej ustawy górniczej.

Przy każdym wreszcie wykreślaniu pola naftowego z hipoteki, zachowane być winny postanowienia §§. 266 do 267 powszechnej ustawy górniczej.

§. 13.

Wydanie dalszych postanowień ustawowych we względzie uregulowania praw wydobywania kopaliny, dających się użytkować jako zawierające smoły ziemne, należy do zakresu prawodawstwa krajowego, mianowicie zaś postanowień co do eksploatacyi i zarządu, policyi górniczej i postępowania przed Władzami górniczymi, nakoniec umocowania Władz górniczych do karania i ustawa niniejsza nabyć ma mocy obowiązującej w każdym z osobna kraju dopiero wtedy, gdy zastrzeżone prawodawstwu krajowemu zarządzenia we względzie wykonania onejże zostaną wydane.

§. 14.

Oдноśnie do krajów i kopaliny w §. 1 wzmiankowanych, §. 3 powszechnej ustawy górniczej traci moc swoją.

§. 15.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom rolnictwa, sprawiedliwości, spraw wewnętrznych i skarbu.

Wiedeń, dnia 11 maja 1884.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w. Falkenhayn r. w. Dunajewski r. w. Prażák r. w.

72.**Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 16 maja 1884,
o upoważnieniu oddziału straży skarbowej w Homolicy do ekspedycyowania towarów bezwarunkowo wolnych od cła.**

Według doniesienia król. węgierskiego ministerstwa skarbu, król. węgierski oddział straży skarbowej w Homolicy upoważniony został, jako delegacya król. węgierskiej komory głównej w Pancsowy, do ekspedycyowania w zakresie komory pomocniczej II klasy towarów, których przywóz i wywóz jest bezwarunkowo wolny od cła.

Dunajewski r. w.

73.**Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 17 maja 1884,
o zaprowadzeniu delegacyi komory reitzenhainskiej (w Saksonii).**

Przykomorek komory reitzenhainskiej (w Saksonii), na gościńcu ku Sebastianbergowi w okręgu administracyjnym c. k. Dyrekcyi skarbowej krajowej w Pradze ustanowiony, przeistoczony został na delegacyą rzeczzonej komory z upoważnieniami celniczymi komory II klasy.

Nowa delegacya rozpoczęła urządowanie dnia 1 maja 1884.

Dunajewski r. w.

74.**Rozporządzenie ministerstwa handlu z dnia 19 maja 1884,
tyczące się bandery, która na jeziorze bodeńskim ma być używana.****§. 1.**

Statki krążące po jeziorze bodeńskim, austriackimi patentami żeglarskimi opatrzone, jakoteż będące własnością poddanych austriackich, jedynie do podróży pomiędzy miejscami pobliskimi lub dla rozrywki służące, gdyby potrzebowały, wywiesić banderę, mają wywiesić wyłącznie tę, która obwieszczeniem ministerstwa handlu z dnia 6 marca 1869 (Dz. u. p. Nr. 28), dla okrętów handlowych morskich jest przepisana.

Obcym statkom wzbronione jest używanie tej bandery.

§. 2.

Wykroczenia przeciwko przepisom w §fie 1 zawarte, karane będą w myśl rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30 września 1857 (Dz. u. p. Nr. 198).

§. 3.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy w miesiąc od dnia ogłoszenia.

Pino r. w.